

वैश्वानराय गृह्णाति । संवत्सरो वै वैश्वानरः संवत्सर आयुस्तस्माद्वैश्वानराय गृह्णाति ॥ ४ ॥ स प्रातःसवने गृहीतः । ऐतस्मात्कालादुपशेते तदेनं सर्वाणि सवनाऽन्यतिनयति ॥ ५ ॥ तं न स्तूयमानेऽवनयेत् । न ह संवत्सरं यजमानोऽतिजीविद्यत्स्तूयमानेऽवनयेत् ॥ ६ ॥ तं शस्यमानेऽवनयति । तदेनं द्वादशं स्तोत्रमतिनयति तथा परम्परमायुः समश्नुते तथो ह यजमानो ज्योग्जीवति तस्माद्ब्राह्मणोऽग्निष्टोमसत्स्यदितस्य होमान्न सर्पेन्न प्रस्त्रावयेत तथा सर्वमायुः समश्नुत आयुर्वाऽअस्यैष तथा सर्वमायुरेति ॥ ७ ॥ यद्वाऽअस्यावाचीनं नाभिः । तदस्यैष आत्मनः स यत्पुरैतस्य होमात्सर्पेद्वा प्र वा स्त्रावयेत ध्रुवः क्वावमेहेनेद्ध्रुवमवमेहानीति तस्माद्वाऽअग्निष्टोमसद्भवति तद्वै तद्यजमान एव यजमानस्य क्लेष तदात्मनः ॥ ८ ॥ स वाऽअग्निष्टोमसद्भवति । यशो वै सोमस्तस्माद्यश्च सोमे लभते यश्च नोभाविव्रागहृतो यश एवैतद्द्रष्टुमागहन्ति तद्वाऽएतद्यशो ब्राह्मणाः सम्प्रसृप्यात्मन्दधते यद्भक्षयन्ति स ह यश एव भवति य एवं विद्वान्भक्षयति ॥ ९ ॥ ते वाऽएते । सर्पन्त एवाग्निष्टोमसद्येतद्यशः संनिधाय सर्पन्ति ते पराञ्चो यशसो भवन्ति तदेष परिगृह्यैव पुनरात्मन्यशो धत्ते तेषां ह्येष एव यशस्वितमो भूत्वा प्रैति य एवं विद्वानग्निष्टोमसद्भवति ॥ १० ॥ देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरऽएतस्मिन्यज्ञे प्रजापतौ पितरि संवत्सरेऽस्माकमयं भविष्यत्यस्माकमयं भविष्यतीति ॥ ११ ॥ ततो देवाः । अर्चन्तः श्राम्यन्तश्चेरुस्तऽएतदग्निष्टोमसद्यं ददशुस्तऽएतेनाग्निष्टोमसद्येन सर्वं यज्ञं समवृज्जन्तान्तरायन्नसुरान्यज्ञात्तथोऽएवैष एतेनाग्निष्टोमसद्येन सर्वं यज्ञं संवृङ्क्तेऽन्तरेति सपत्नान्यज्ञात्तस्माद्वाऽअग्निष्टोमसद्भवति ॥ १२ ॥ तं गृहीत्वोत्तरे हविर्धाने सादयति प्राणा वै ग्रहा नेत्प्राणान्मोहयानीत्युपकीर्णे वाऽइतरान्ग्रहान्सादयत्यथैतं व्युह्य न तृणं चनात्तर्धाय ॥ १३ ॥ यद्वाऽअस्योर्ध्वं नाभिः । तदस्यैतऽआत्मन उपरीव वै तद्यदूर्ध्वं नाभिरुपरीवैतद्यदुप-